

Hon gick under namnet Mor Stål. En dag på hösten, det var dåligt väglag, nämndeman i Rönnestad, Johan Johansson kom åkandes i en gigg. Han hade bråttom. Han skulle till tinget. Ståla Mor stod vid grinden till sin stuga utmed vägen och skrek: "Får jag åka mä?" Nämndemannen höllt in sin häst och såg att hästen hade lass nog utan att dra på torgma- dammer. Han såg på henne. Hon förstod vad han tänkte.. "Jag kan sitta där bak". Men var skulle hon då ha sina kakor och brödkorgar för hon sålde bröd för en bagerska i närheten.

"Om ni ska åka, så får jag gå," sade han. "Giggen är förliten för oss två". Så gav han hästen ett rapp med tömmen och det bar iväg. Ståla Mor blev arg som ett bi. "Tro mej eller ej," sade Johan, "jag körde förbi 5-6 åkare till jag kom fram till Tingshuset. Det var ingen som körde förbi mej. Men när jag hade ställt in min häst och kom inom dörren, så var käringen där och kom fram. Jag frågade en annan av nämndemen som var där före mej, om min slips satt rätt. Då kom hon fram och sporde om jag behövde en spegel. Så drog hon upp kjolarna där bak, böjde sig ner och visa bara ändan och sade att om Herrn vill spegla sig, så kunde han få". Johan blev rasande arg, han önskade att han hade en piska och fick giva henne ett par goda rapp. Det förblev en gåta för Johan hela sitt liv igenom att fundera på, hur hon kom före till Ödeshög den gången. Han talade ofta om den händelsen medan han levde. Han trodde fullt och fast att hon hade med Hin att göra. Ståla Mor livnärde sig med att sälja bröd på torget i Ödeshög. Hon hade sitt stånd vid kyrkans ringmur, just när man kom från Stora Åby. Det var flera gummor som sålde kakor och saffranskranser där.

19620325